

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Poul Nødgaard havde ikke ret i, at tale-tiden var ved at være udløbet; den er langt overskredet.

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige hr. Poul Nødgaard tak for den meget flotte uideologiske tale og specielt den utrolig uideologiske dagsorden, der er fremsat. Det synes jeg er meget flot. Mine begreber om ideologi skal åbenbart revideres, og det skal den store danske ordbog så også, tror jeg, hvis det her var uideologisk. Men det kan vi jo diskutere.

Grunden til, at jeg bad om ordet, var sådan set ikke allerede nu at starte en byge af korte bemærkninger. Det er kun, fordi Fremskridtspartiet forundrer mig, hver gang de holder en tale. Se, jeg tager mange EF-diskussioner med Fremskridtspartiet i øjeblikket, og hver eneste gang fortæller Fremskridtspartiets repræsentanter, at man er mod Unionen og Maastricht, men man er for EF og det indre marked. Og mig bekendt stemte Fremskridtspartiet vel også for EF-pakken i sin tid.

Og nu hører jeg så hr. Poul Nødgaard sige, at det er jo ikke godt med de dér EF-licitationer. Så jeg vil godt spørge hr. Poul Nødgaard, om Fremskridtspartiet virkelig har den opfattelse, at i et indre marked, som nu er gennemført, skal man altså ikke have EF-licitationer; man skal kun have nationale licitationer, og der skal altså ikke være nogen mulighed for at arbejde på den måde over de gamle grænser.

Hvis det er Fremskridtspartiets politik, så vil jeg bede hr. Poul Nødgaard om at gå tilbage til fru Annette Just og fru Pia Kjærsgaard, og hvad de ellers hedder alle sammen, og fortælle, at nu skal man ikke kun være imod Unionen, nu kan man lige så godt tage skridtet fuldt ud, for det har man jo gjort i ånden, nemlig også vendt sig mod både det indre marked og fundamentet i EF.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Lad mig lige indledningsvis sige til hr. Due-

toft, at jeg er temmelig stolt af, at vores ideologiske opfattelser er vidt forskellige; det er jeg i hvert fald temmelig stolt af.

Med hensyn til EF-problematikken: Hr. Duetoft må se mit manuskript bagefter. Hr. Duetoft har ganske enkelt ikke hørt ordentligt efter. Jeg sagde, at vi ikke tror på, at fremrykkede offentlige investeringer er det, der løser arbejdsløsheden i Danmark. Og jeg tilføjede: Man må se i øjnene, at de store arbejder skal udbydes i EF-licitation, og der er dermed ikke nogen sikkerhed for, at det bliver dansk arbejdskraft, der får disse arbejdsopgaver. Præcis sådan sagde jeg.

Og lad mig så skære det ud – nu mener jeg ikke, vi skal have en debat om EF, men da hr. Duetoft nu har bragt det frem: Der skal ikke herske den ringeste tvivl om, at Fremskridtspartiet er tilhænger af EF og det indre marked, som blev vedtaget i 1986 til ikrafttræden nu. At det så giver nogle begynderproblemer, er selvfølgelig kedeligt, men dem håber jeg man finder ud af hen ad vejen. Men ingen tvivl om vores holdning, og heller ingen tvivl om, at vi skal overholde reglerne i relation til vores nuværende samarbejde med EF! Det vil jeg gerne slå fast på det bestemteste.

Jytte Andersen (S):

Arbejdsløsheden er et menneskeligt dybt alvorligt problem, som Fremskridtspartiet nu skal slå plat på med denne forespørgsel.

Fremskridtspartiet repræsenterer set med Socialdemokratiets øjne en holdning over for ledighed, som både afspejler kynisme og ligestyldighed. Og partiet stemmer til enhver tid for forslag eller fremsætter forslag, som vil forværre ledighedsproblemet, eller som vil gøre dagligdagen for de ledige endnu mere perspektivløs, dystert og fattig.

Vi synes, at arbejdsløsheden er en alt for alvorlig sag til, at noget parti kan tillade sig at slå plat på den. Efter vores opfattelse er arbejdsløsheden ikke en naturkatastrofe; den er menneskeskabt, og den skal løses igennem politiske beslutninger. Der skal være plads til alle i arbejdsfællesskabet, der skal være brug for alle, og alle kan noget. Det er det, der er det socialdemokratiske udgangspunkt i denne debat.

Siden midten af 1970'erne har Danmark været konfronteret med en stor arbejdsløshed, en arbejdsløshed, som inden for de seneste år er